

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoPr/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710208787
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8710208787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej vo veci žalobkyne: Mgr. B. B. - B., bytom A. T. X, zastúpenej JUDr. Ladislavom Sirankom, advokátom, ul. Vajnorská 89, Bratislava, proti žalovanému: POL'ANA, a.s., so sídlom Tatranská Javorina 27, IČO: 31 717 446, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/158/2010-237 zo dňa 19.10.2011 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 66,32 Eur a žalovaný je povinný ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Sirankovi, advokátovi, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru vyhotovené odporcom dňa 22.6.2010 doručené navrhovateľke dňa 23.6.2010 je neplatné. Zaviazal odporcu nahradiť trovy konania navrhovateľke vo výške 1.831,65 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vychádzal zo zistenia, že účastníci uzavreli pracovnú zmluvu dňa 15.1.2003, kedy žalobkyňa pôsobila u žalovaného ako generálna riaditeľka hotela POL'ANA. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou 1.2.2010. V konaní pred Okresným súdom Poprad č.k. 7C/166/2010 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru a žalovaný v priebehu konania zobral okamžité skončenie pracovného pomeru späť, s čím žalobkyňa súhlasila. Dňa 22.6.2010 žalovaný vypracoval okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré 23.6.2010 prevzala do vlastných rúk. Z tohto okamžitého skončenia pracovného pomeru je zrejmé, že dňa 5.6.2010 manažment hotela POL'ANA predložil predsedovi predstavenstva spoločnosti žalovaného správu o stave prevádzke hotela KOLOVRAT, z ktorej vyplynulo, že žalobkyňa sa dopustila viacerých závažných porušení pracovnej disciplíny, za ktoré považoval, že bez súhlasu žalovaného vykonávala totožnú obchodnú činnosť - prevádzkovanie konkurenčného ubytovacieho zariadenia. Túto činnosť vykonávala na úkor žalovaného a v rozpore s jeho oprávnenými záujmami. Na tento účel využívala aj hotelovú emailovú adresu pre vlastné podnikanie. Neoprávnene si nechala vyplatiť cestovné náhrady za služobné cesty bez vedomia a súhlasu zamestnávateľa, ako aj príplatky za prácu za nadčas, teda počas sviatkov, v nočných hodinách, čím spôsobila škodu zamestnávateľovi vo výške najmenej 5.186,03 Eur. Ďalším dôvodom porušenia pracovnej disciplíny žalovaný uviedol objednanie telekomunikačných služieb, ktoré neboli v hoteli využívané, neukončenie pôvodných zmlúv pri prechode na iné varianty telekomunikačných služieb, čím vznikla hotelu mesačná strata v priemere

250 Eur. Nakoniec žalovaný vyčítal žalobkyni, že výťahy v hoteli nemali vykonané všetky servisné zásahy, ale boli s vedomím žalobkyne naďalej v prevádzke a tak boli vystavení klienti a zamestnanci nebezpečenstvu. Žalobkyňa neuzavrela dodatok k zmluve o dodávke elektrickej energie do distribučnej siete Východoslovenskej energetiky a.s. do 14.12.2009, čím spôsobila za obdobie január 2010 - máj 2010 žalovanému škodu vo výške 1.670,03 Eur. Podaním z 23.6.2010 žalobkyňa vyslovila nesúhlas s okamžitým skončením pracovného pomeru a žiadala, aby jej žalovaný naďalej prideľoval prácu.

Z výpisu zo živnostenského registra vyplynulo, že žalobkyňa ukončila podnikateľskú činnosť k 31.1.1999. Z protokolu odbornej prehliadky výťahov vyplynulo, že 17.8.2009 boli odstavené z prevádzky 2 výťahy, o čom boli informovaní zamestnanci hotela na pracovnej porade. Z čestných prehlásení L. G. a F. L., ktorí boli zamestnanci žalovaného, vyplynulo, že v roku 2009 na 1 z pracovných porád žalobkyňa informovala o odstavení výťahov. Potvrdenia o splnenie oznamovacej povinnosti vydané Úradom pre reguláciu sieťových odvetví 9.4.2010 vyplýva udelenie poverenia v predmetný deň o výške regulácii cien. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví pre rok 2010 schválil pevnú cenu elektriky pre stanovenie doplatku vo výške 81,035 Eur/MWh.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Uvedol, že nemožno súhlasiť s právnym názorom súdu, že dôvody uvedené v bodoch 1-4 v okamžitom skončení pracovného pomeru vykazujú formálno-právne nedostatky, keďže nebolo zrejmé, kedy tieto dôvody vznikli. Dôvody, ktoré identifikoval žalovaný v bodoch 1, 2 okamžitého skončenia pracovného pomeru v podstate tvoria len 1 dôvod, a to vykonávanie totožnej obchodnej činnosti bez súhlasu žalovaného a na jeho úkor a v rozpore s jeho oprávnenými záujmami. Z toho dôvodu nebol žalovaný povinný v okamžitom skončení uvádzať, o ktoré konkrétne konkurenčné zariadenie žalobkyne ide a počas trvania pracovného pomeru žalovaná k prevádzkovaniu žiadneho zariadenia nemala súhlas. Ďalším dôvodom okamžitého skončenia pracovného pomeru uvedeného v bode 3 boli vyúčtovania služobných ciest, príplatkov za prácu počas víkendov, resp. v nočných hodinách, ktoré podľa názoru žalovaného v tomto bode sú dostatočne špecifikované minimálne tým, že je tam uvedená suma 5.186,03 Eur. Dôvod uvedený v bode 4 okamžitého skončenia pracovného pomeru ako zanedbanie starostlivosti o informačné technológie a telekomunikačné zariadenia, rovnako nebolo nutné uvádzať, aké konkrétne telekomunikačné služby žalobkyňa objednala a ktoré zmluvy neukončila. V dôvodoch je jasne špecifikované, aký druh zmluvných vzťahov z titulu výkonu svojej funkcie žalobkyňa zanedbala. Dôvody uvedené v bodoch 5, 6 okamžitého skončenia pracovného pomeru spĺňajú formálne požiadavky, a to aj pokiaľ ide o splnenie o objektívnej i subjektívnej lehote. Pokiaľ ide o preukázanie existencie dôvodov, podľa názoru žalovaného, minimálne v priebehu zimnej sezóny rokov 2009 a 2010 žalobkyňa so svojim manželom prevádzkovala súkromné ubytovacie zariadenie, čo potvrdila vo svojej výpovedi. Oficiálne síce prevádzkoval túto činnosť jej manžel, ale príjmy z ubytovania patrili titulom BSM aj žalobkyni. V tomto období hotel dosahoval zlé hospodárske výsledky a slabú obsadenosť vo výške len 7 %. Pokiaľ išlo o účasť na služobných cestách, príp. príplatkov za prácu nadčas a v nočných hodinách, sama žalobkyňa uviedla, že niektoré konzultovala so štatutárnym zástupcom, niektoré nie, niektoré ústne a niektoré písomne. Napriek tomu si svoje nároky nechala preplatiť. Vo vzťahu k telekomunikačným službám žalovaný uviedol, že z výpovede svedka Ing. F. vyplynulo, že hotel mal uzavreté 2 zmluvy so spoločnosťou Slovak Telekom a.s., ktoré boli nevýhodné a boli objednané služby, ktoré sa v hoteli nevyužívali. Dôvod týkajúci sa vykonania servisných zásahov do výťahov a následne ich odstavenie s možnosťou ich používania bol riadne preukázaný tým, že neboli vykonané servisné prehliadky, že napriek tomu sa výťahy používali a mohlo dôjsť k škode na zdraví a majetku hotela tak vo vzťahu k zamestnancom, ako aj vo vzťahu k hotelovým hosťom. Dôvod uvedený v bode 6 týkajúci sa včasnosti nahlásenia odberu elektrickej energie žalovaný považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny s prihladnutím na funkciu, ktorú vykonávala žalobkyňa v ich zariadení ako vedúca zamestnankyňa, čomu zodpovedalo aj mzdové ohodnotenie žalobkyne. Tým aj škoda v nepriaznivej hospodárskej situácii vo výške 1.670,03 Eur rozhodne nie je zanedbateľná. Vzhľadom na tieto dôvody žiadal žalovaný, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila aj žalobkyňa, ktorá uviedla, že ani podaným odvolaním nebolo možné prehliadnúť nedostatky okamžitého skončenia pracovného pomeru. Uviedla, že okamžité skončenie pracovného pomeru má formálne nedostatky, ale aj skutkovo zameniteľné dôvody a zároveň neboli dodržané subjektívne lehoty zo strany žalovaného, keďže z výpovede štatutárneho zástupcu vyplynulo, že priebežne bol informovaný o stave v hoteli a z týchto dôvodov neobstojí tvrdenie, že až kompletizáciou správy z 5.6.2010 mohol vyvodiť závery voči žalovanej. Preto navrhla odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a uplatnila si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 OSP a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 252g ods. 1 Zákonníka práce, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovnoprávne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. septembrom 2011. Právne úkony urobené pred 1. septembrom 2011 a nároky, ktoré z nich vznikli, sa posudzujú podľa právnej úpravy účinnej do 31. augusta 2011.

Podľa § 77 Zákonníka práce účinného k 22. 6. 2010, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec porušil závažne pracovnú disciplínu.

Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 3 a 4.

Podľa § 70 Zákonníka práce, okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzavretiu pracovného pomeru. Žalobkyňa pôsobila ako riaditeľka hotela od 15.1.2003. Rovnako bolo zistené, že už 1.2.2010 žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobkyňou, pre formálne nedostatky toto okamžité skončenie pracovného pomeru zobrať späť a za súhlasu žalobkyne pracovný pomer trval naďalej. Následne žalovaný vypracoval 22.6.2010 ďalšie okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré 23.6.2010 doručil žalobkyňi. Žalobkyňa oznámila, že nesúhlasí s okamžitým skončením pracovného pomeru a trvá na tom, že pracovný pomer trvá ďalej. Žalovaný poukázal na správu, ktorá bola vypracovaná 5.6.2010 a na základe ktorej obzvlášť závažné porušenia pracovnej disciplíny u žalobkyne.

K odvolacím dôvodom žalovaného je nutné konštatovať, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 22.6.2010 obsahovalo 6 dôvodov, pre ktoré žalovaný zvolil tento postup. Možno prisvedčiť žalobkyňi a vyplýva to aj z rozhodnutia súdu prvého stupňa, že prvé 4 dôvody okamžitého skončenia pracovného pomeru nie sú dostatočne špecifikované z časového hľadiska a rovnako aj z hľadiska konkretizácie jednotlivých porušení. Z toho dôvodu je možné konštatovať, že dôvody, resp. časť tohto okamžitého

skončenia pracovného pomeru, ktorá konštatuje hrubé porušenie pracovnej disciplíny u žalobkyne nespĺňa formálne požiadavky, ktoré sú uvedené v Zákonníku práce.

Pokiaľ išlo o ďalší dôvod týkajúci sa servisných zásahov výťahov, ktoré boli k dispozícii v hoteli tak pre zamestnancov, ako aj hotelových hostí, žalovaný neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal, že odstavené výťahy boli ďalej používané či už zamestnancami alebo hotelovými hosťami. Práve naopak, vypočutí svedkovia a zamestnanci hotela potvrdili, že boli oboznámení s odstavením výťahov na pracovnej porade a v skutočnosti sa tieto výťahy ani nepoužívali.

Z obsahu odvolania žalovaného je možné konštatovať snahu o bližšie zdôvodnenie dôvodov, ktoré ho viedli k okamžitému zrušeniu pracovného pomeru voči žalobkyne. Keďže okamžité skončenie pracovného pomeru je mimoriadnym skončením pracovného pomeru, zákon pripisuje tejto forme skončenia pracovného pomeru dôležitý význam tak po obsahovej, ako aj formálnej stránke.

Preto nemožno súhlasiť s odvolacími dôvodmi žalovaného, že nebolo potrebné časovo, ani skutkovo jednotlivé dôvody špecifikovať.

Jedine posledný dôvod týkajúci sa včasnosti uzavretia zmluvy o dodávke elektriny do distribučnej siete VSE možno akceptovať v tom, že bol dostatočne vymedzený tak časovo, ako aj po skutkovej stránke. Tu však je potrebné prisvedčiť argumentom a odôvodneniu súdu prvého stupňa, že vzhľadom na tú okolnosť, že žalobkyňa pracovala u žalovaného od roku 2003 a v minulosti zanedbanie pracovných povinností vedúcej zamestnankyne neboli zistené, nešlo o tak závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktoré by malo byť premietnuté v okamžitom skončení pracovného pomeru.

So zreteľom na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a dostatočne odôvodnené, odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 OSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého žalobkyňa ako úspešná účastníčka má právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal. Trovy konania na strane žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia a to odmeny právneho zástupcu žalobkyne za 1 úkon právnej pomoci, t.j. vyjadrenie k odvolaniu žalovaného. V zmysle § 11 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Zb. patrí žalobkyne odmena vo výške 58,69 Eur a 7,63 Eur režijný paušál, spolu teda trovy predstavovali sumu 66,32 Eur. V súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP uložil odvolací súd žalovanému ako neúspešnému účastníkovi, aby túto náhradu trov odvolacieho konania zaplatil priamo právnenému zástupcovi žalobkyne.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.